

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

2. pinsedag – 24. mai 2021

Prekentekest: Joh 6,44–47

Lesetekst I: Jes 44,3–5

Lesetekst II: Apg 11,19–26

Men ser dere meg ikke?

For en tid tilbake opplevde jeg det så mange opplever i disse tider. Under et av de utallige digitale møtene, så ingen at jeg hadde rullet opp hånden. Til slutt måtte jeg slå av mikrofonen og si, 'jeg holder oppe hånda for å si noe'.

Det var kanskje ikke helt slik det var for Jesus i dagens tekst, men jeg synes å se oppgittheten i versene like før dagens evangelielesning hvor han sier, '*Enda dere har sett meg, tror dere ikke*'.

Guds utvalgte folk er kalt til relasjon med Ham.

Dagens tekstrekke understreker noe viktig. I den første lesningen fra Jesaja, kan vi lese om Guds velsignelse over en ætt som skal si at de tilhører Gud. Ja, de skal bruke Jakobs navn, de skal skrive 'Til Herren' i hånda og de skal få 'Israel' som hedersnavn.

Kanskje er dette et vanskelig vers med første øyekast. Israel er ikke kanskje ikke et hedersnavn i vårt moderne samfunn og å si at det jødiske folk har vært særlig velsignet, er vanskelig med tanke på deres lange historie med å bli utsatt for hat og forfølgelse.

Samtidig sier denne korte skriftdelen noe om at Gud har utvalgt denne ætten og dette folket til noe spesielt. Senere i kapitlet følger en stadfestelse av at Jakobs Gud er den ene og sanne Gud, før han henvender seg til dette folket og sier, 'Vend om til meg, for jeg løser deg ut!'

Å ikke kjenne igjen Gud

I evangelieteksten trekker Jesus det videre. '*Den som hører på Far og lærer av ham, kommer til meg*', sier han til en jødisk forsamling som begynner å murre etter å ha hørt på Ham. Dette er en uttalelse som vi også kjenner fra noen kapitler senere, men som også er litt annerledes.

For i dagens lesning sier Jesus, '*Men ingen har sett min Far. Bare han som er fra Gud, har sett Far*'. Det kan synes som om meningen med utsagnet går inn hos verken tilhørerne eller Jesu egne disipler. For noen kapitler senere sier Jesus noe av det samme da han snakker

om at i Hans fars hus er det mange rom, og at de vet veien dit. Thomas spør, 'hvordan kan vi da vite veien?'

Jesus synes da å svare i klar tekst! *'Har dere kjent meg, skal dere også kjenne min Far. Fra nå av kjenner dere ham og har sett ham'*. Jesus er veien til Gud.

Å ikke kjenne igjen Jesus

Det er noe vakkert ved at disse tekstene blir lagt frem i pinsen, i det som ofte blir omtalt som kirkens fødselsdag. For de viser veldig godt at det som skjer i pinsen, og som følger senere, ikke representerer noe helt nytt. Derimot så peker de på kontinuiteten gjennom hele Bibelen.

Ikke minst i lesningen fra Apostlenes gjerninger, viser at også etter pinsen fortsatte en å gå med evangeliet til det folke de selv tilhørte. De forkynte for jødene, og ingen andre. Men så åpner denne bestemte retningen innenfor jødedommen opp for flere, ja for alle dem som vil tro på Israels Messias.

Det var en pinse før pinse. Det var ikke tilfeldig at det var jøder fra hele verden samlet i Jerusalem den dagen. Dagens tekst minner oss på kontinuiteten mellom disse to testamentene. Og dette er viktig, for alt for mange danner sitt gudsbilde eksklusivt på det de leser i NT, og omgjør det gamle testamentet til en negativ kontrast. De ser NT som et brudd med GT, men det stemmer opplagt ikke.

Akkurat som Jesus blir oppgitt over at disiplene ikke så at han var den de leste om i de hebraiske skriftene, så tror jeg at han også kan kjenne på oppgitthet over at vi kristne ikke ser Ham i GT. For selv om Jesus er klart til stede i NT, er han enda mer tydelig når en også oppdager ham i GT. For han står der nærmest og roper, 'Ser dere meg ikke?'

'Alle skal være opplært av Gud. Den som hører på Far og lærer av ham, kommer til meg'.

Kristoffer Eknes

Misjonsrådgiver i Den Norske Israelsmisjon

kristoffer@return2sender.no